

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: Maxime Robin - روزنامه نگار

برگردان: شهباز نخعی

فرستنده: عثمان حیدری

۲۸ می ۲۰۲۴

در مرز امریکا با مکسیکو چه می گذرد؟

فقط در فاصله یک ماه ۲۵۰ هزار مهاجر وارد «گذرگاه مرگ» شدند.

سازمان بین المللی مهاجرت از ۶۸۶ مرگ و ناپدیدشدگی در مرزهای بین ایالات متحده و مکسیکو در سال ۲۰۲۲ خبر داده که آن را مرگبارترین راه زمینی در دنیا برای مهاجران می کند. اما، این امر باعث انصراف کسانی که قصد مهاجرت دارند نمی شود. ۲۵۰ هزار تنی که فقط در ماه دسمبر ۲۰۲۳ بخت خود را برای ورود به تگزاس، نیومکسیکو، آریزونا و کالیفرنیا آزموده و یک رکورد برجای گذاشته اند.

در حدود ۱۰۰ کیلومتری جنوب تاکسون (آریزونا)، در وسط صحرا، مرز بین ایالات متحده و مکسیکو، به یک کشور در حال جنگ شباهت دارد. پولیس مخوف مهاجرتی «گشت مرزی ایالات متحده»، مجهز به انواع تجهیزات مدرن است. شهرهای تیخوانا، نوگالس، آگوا پرینا و خوآرز مجهز به دوربین های اشعه مادون قرمز، پهپادهای خیلی بلندپرواز غیرقابل دید با چشم غیرمسلح و مأموران لباس سبز گشتی هستند که در خودروهای بزرگ پر قدرت گشت می زنند. برج های تجسسی شرکت اسرائیلی «البیت سیستمز»، که در مناطق اشغالی فلسطین آزمایش شده، از بزرگراه به دقت صحرا را زیر نظر دارند.

افراد فاقد مدارک هویت توسط گشتی های تاکسون دستگیر و پس از مدتی کم و بیش طولانی در بازداشت به سربردن، با اتوبوس به نوگالس برده شده و در آنجا رها می شوند. آنها، گیج و منگ از خستگی، به کومدور پناه می برند که یک غذاخوری در سطح متوسط است که توسط افراد مذهبی اداره می شود. برای رسیدن به این محل، مهاجران باید طول گورستان شهرداری را طی کنند که قبرهای آن خوابگاه بینوایان است. اخراج شده ها با پیراهن های آبی آسمانی و کیسه های پلاستیک شفاف خود شناخته می شوند که در پایان مدت زندان به آنها داده شده است. پولیس همه لوازم و گاه حتی پول های آنها را ضبط می کند. اولین اولویت آنها یافتن لباس های جدید است. با لباس های نامناسبی که به این ترتیب به دست می آورند، طعمه هائی آسان برای راهزن های نوگالس هستند.

لبخند و یک فنجان شکلات داغ

در پشت در قفل شده این غذاخوری، ۶ میز بزرگ پذیرای حدود ۳۰ مهاجر اخراج شده با نگاه هائی سردرگم است. خواهر آلیسیا با مهربانی به تازه واردان خوشامد می گوید و آنها را به یک لبخند و یک فنجان شکلات داغ مهمان می کند. با آن که برخی از مهاجرها در عبور از صحرا شکست خورده اند، ولی کسانی هم هستند که از سال ها پیش در ایالات متحده زندگی کرده و به خاطر یک خلاف «عدم رعایت چراغ راهنمایی» در حال رانندگی بازداشت و اخراج شده اند. این ماجرای اندوهبار کسانی است که بدون مدارک هویت زندگی می کنند. یک تیلیفون همراه دست به دست می چرخد تا اخراج شده ها به خانواده های خود خبر دهند. مسؤول تیلیفون پس از هر تماس شماره گرفته شده را پاک می کند: «ممکن است شیرناپاک خورده هائی به عنوان آدم ربائی بخواهند از خانواده ها پول بگیرند». بیشتر اخراج شده ها از بخش های جنوبی مکزیکو (چیپاس، گوئررو، اوکسانا) هستند که دستمزد کارگر به زحمت برای غذادادن به یک مرغ کافی است. برخی زبان اسپانیائی هم نمی دانند و به گویش بومی سخن می گویند. خانم جوانا ویلیامز، از مؤسسه غیردولتی «کنیو بوردر اینیسیاتیو»، که دو ملیتی و تأمین کننده مالی کومدور است، توضیح می دهد که: «بدبختی و خشونت دسته های قاچاقچی، دو عامل مهاجرت اینها است».

پیش از حمله به صبحانه، دست ها را به هم نزدیک کرده و دعائی خوانده می شود. یکی از مهاجرها با نگاهی سرگشته به هیجان می آید. او به گویش محلی منطقه سخن می گوید که در آن مهاجران «ماکیان» (pollos) هائی هستند که یک «خروس» (pollero) آنها را هدایت می کند که غالباً جوان و نه چندان دارا تر از آنها است. در رأس سلسله مراتب گرگ امریکائی (coyote) در خودرو ۴X4 خود نشسته، تیلیفونی هوشمند به گوش دارد و با قاچاقچی ها در تماس است. رئیس ها دور هستند و کارها را به وسیله آدم های خود اداره و پول جمع می کنند. نظامی کردن مرز، بازاری به اندازه قاچاق مواد مخدر سودآور ایجاد کرده است. امروز، برای راهنما شدن، عبور گروهی و حتی تنها، باید به قاچاقچی ها پول پرداخت. دست زدن به این کار بدون اعلام کردن به آنها به معنای امضای فرمان مرگ خود است. قاچاق مواد مخدر و انسان درهم ادغام شده چون مهاجران ناگزیرند بسته های ۲۵ کیلوئی مواد مخدر را به عنوان خراج عبور حمل کنند.

«اوریل» خود را یک ابرمهاجر می داند. او ۵ بار برای «کارکردن در رشته ساختمان» در کالفرنیا، از صحرا عبور و هربار حدود ۲ هزار دالر به «گرگ های امریکائی» پرداخت کرده است. این کهنه سرباز ارتش مکزیکو، از شگردهای خود برای به نبرد فراخواندن صحرا مانند «کندن سوراخ در زمین و گذاشتن یک کیسه پلاستیک برای جمع آوری رطوبت و به دست آوردن آب» سخن می گوید. هنگامی که از حماقت های گروه خود حرف می زند، دست های چابکش مثل جابه جا کردن ژتون ها در بازی پوکر، روی میز حرکت می کنند. یک گروه شامل ۴ «ماکیان» از جمله ۳

زن و خود او است: «ماکیان ها همیشه آب می خواهند و از همه چیز گله و شکایت دارند و گریه می کنند». اوریل نمی گوید که چگونه گیر می افتد.

مرگ از تشنگی و سرما

بالگردها، دیوار، گشتی ها و جوخه های سگ ها، واشنگتن در طول سال ها همه منافذ بجز صحرا را بسته است. صحرایی آنقدر وحشتناک که می توان فکر کرد خود به تنهایی کافی است. اما مهاجرها بخت خود را می آزمایند و همواره به راه هائی دورتر می روند. این ستراتیژی، چنان که خانم جین کریش، با خاموش کردن جیب خود در کرانه آریزونا، در دامنه کوه سیریتا، که صخره های عمودی کوهستان در آن واقع شده، می گوید: «ناحیه تاکسون به مدخلی به سوی مرگ تبدیل شده است». بین سال های ۱۹۹۹ و ۲۰۱۷، جسد بیش از ۳ هزار مهاجر که از تشنگی یا سرما مرده و یا موقع تعقیب و گریز با پولیس مرزی به عمق دره افتاده بودند پیدا شده است.

خانم کریش مدیر یک گروه گشت از «نیکوکاران مذهبی» وابسته به کلیسای پرسبیتترین تاکسون است که در سال ۲۰۲۲ ایجاد شده است. او ۳ بار در هفته همراه با جمعی داوطلب در نقاط مختلف آب می گذارد و بسته های لازم برای زنده ماندن قرار می دهد. متوسط سن این نیروی گشتی، که ۳ بازنشسته در لباس کوهنوردی هستند، ۶۷ سال است. در منظری یک دست و باشکوه، که باد سوزان در میان درختچه ها می پیچد، این مؤمنان نیکوکار در جست و جوی کرکس هائی هستند که در ارتفاع کم پرواز می کنند. برای ردیابی یک جسد، به جای زمین، باید بیشتر به آسمان نگاه کرد. در کوهستان، آنها سطل های آب را در مسیرها می گذارند. مهاجران، در تعقیب و گریز با پولیس مهاجرت، مدام راه خود را تغییر می دهند اما رد و اثرهائی مانند کاغذهای روغنی، شلوار جین، بلوز، قوطی های نوشیدنی نیروزای رد بول و قوطی های داروهای هیجان زا – که راهنماها آنها را به خورد مهاجران می دهند تا سریع تر حرکت کنند- برجای می گذارند.

نیکوکاران مذهبی جدولی به روز شده از مرگ و میرها دارند که به صورت نقطه های قرمز بر روی جی پی اس (GPS) آنها نشان داده می شود. گشت مرزی گاه آنها را با دهان های مجروح شده از تیغ کاکتوس هائی می یابد که در آخرین تلاش می خواسته اند آنها را بخورند. یا با بدن هائی که چنان بر روی زمین افتاده که گوئی می خواهند در شن های صحرا شنا کنند. برخی از آنها در ۵۰ متری یک پمپ بنزین از پا درآمده اند. خانم کریش توضیح می دهد که: «بسیاری از مهاجران پیش از این سفر هرگز سرزمین گرمسیری خود را ترک نکرده بوده و هیچ ایده ای درباره شرایط خیلی سخت این صحرا نداشته اند. آنها، با اطلاعات ناقص و نادرستی که از راهنماها دریافت می کنند، دست به اشتباه های متعددی می زنند: کلاه حفاظتی، لباس سیاه، آب کافی و روانداز شب ندارند». مجروح شدن مچ پا به معنای رها شدن توسط گروه و مرگ احتمالی است. در صحرا اندام های بدن به سرعت تجزیه و فاسد می شود و گرگ های امریکائی استخوان ها را پراکنده می کنند. خانم ماریادا والت، از مؤسسه «نو مور دتث» (No More Deaths) می گوید: «هیچ امکانی برای تعیین رقم کلی مرده ها وجود ندارد. آنچه یقین است، این است که صحرا نقش یک سلاح مرگبار را ایفا می کند». این ستراتیژی نامی دارد که در دوره ریاست جمهوری ویلیام کلینتن «پیشگیری برای بازدارندگی» بر آن نهاده شده است. یک هنرمند محلی صلیب هائی چوبی برای گذاردن در جاهائی که جسدها یافت شده درست کرده است. در برابر یکی از این صلیب ها، جی پی اس نیکوکاران مذهبی عبارت «کورونا، وارگاس، مارکو آنتونیو، ۱۳ اکتوبر ۲۰۰۷. علت احتمالی مرگ، گرما زدگی» دیده می شود. بخت با این مرده یار بوده، چون به او هویت داده شده است.

ریشخند این ماجرای اندوهبار خاموش در این است که ناحیه تاکسون برای عملکرد خود به نیروی کار غیرقانونی نیاز دارد. در اصل، در همه شهرهای امریکا، کارفرماهای کوچک یا مؤسسه های بزرگ، با اغماض مقامات، افراد بدون مدرک هویت را استخدام می کنند. چرا باید از این کار صرف نظر کرد؟ آنها در رستوران داری، هوتلداری و مزرعه ها به کار گرفته می شوند. در غذاخوری های مدرسه ها و بیمارستان ها صبحانه ها را آماده می کنند. هر سحرگاه، در تاکسون در برابر کلیساهای مختلفی که «مناطق حساس» نامیده می شود و تحت نظر شهرداری ها است جمع می شوند. این وضعیت، مادام که مرتکب خلاف نشوند، برای آنها نوعی امنیت ایجاد می کند. آنها منتظر می مانند تا کارفرمای روزشان بیاید و آنها را برای کارهای بزرگ یا باغبانی به کار گیرد. خانم لیزا دک دانیل- هاتچینگز، مقام مذهبی که در آما دو - مجتمعی از خانه های واقع در نیمه راه تاکسون تا مکسیکو-، با او دیدار کردیم معتقد است که به قدر کافی درباره: «عوامل عمیق مهاجرت کاری حرف زده نمی شود».

شکی نیست که قراردادهای تجارت آزاد دهقانان مکسیکوئی را فقیر کرده است. خانم لیزا مک دانیل هاتچینگز، کشیش در آما دو، دهکده ای در نیمه راه توسان و مکسیکو، بر این باور است که «ایالات متحده، به نوعی، این وضعیت را ایجاد کرده است»

روش های بیرحمانه

«گشت مرزی» (Border Patrol) هدف انتقاد مدافعان مهاجران است. آنها مأموران آن را افرادی خشن می دانند اما این مأموران معتقدند که درباره شان کم مهوری می شود. ۳۷۰۰ تن از این مأموران در ناحیه تاکسون گشت می زنند. تارنمای اینترنتی آنها تصریح می کند که این گشت: «یکی از فعال ترین نیروها در کشور از نظر تعداد دستگیری مهاجران غیرقانونی و ضبط ماری جوآنا است». «گشت مرزی» خاموش است اما سندیکای اکثریتی آن «شورای ملی گشت مرزی» پرحرف تر و حتی تنها سندیکای کارگری ایالات متحده است که در سال ۲۰۱۶ از نامزدی دونالد ترمپ در انتخابات ریاست جمهوری حمایت کرد. آرت دل کونتو، رئیس آن در ناحیه تاکسون، شخصیتی مهم، سخنگوی سندیکا در سطح ملی و یک چهره رسانه ئی هوادار ترمپ است. او در پادکست خود تصویری مردانه و خشن به عنوان «گرین لاین» ارائه می کند که نوعی صحبت پیشخوانی با لحن محافظه کارانه خطاب به نیروهای خود است.

«گشت مرزی» با وجود داشتن روحیه قوی، غیرشفاف عمل می کند. از آن مکرر به خاطر روش های بیرحمانه انتقاد می شود و به آدم کشی متهم می گردد. در موارد معدودی که کار به دستگاه قضائی کشیده شده، هرگز هیچ یک از مأموران بخش تاکسون محکوم نشده است. جیم کاله، وکیل، که بیش از ۲ دهه است دفاع از آن را به عهده دارد، مبنای دفاع خود را بر ویژگی خاص این پولیس قرار داده است: «یک نیروی شبه نظامی مأمور تعقیب فعالانه غیرقانونی ها». او بر جنبه ویژه کار و خطرناک بودن حرفه مأموران آن تأکید می کند. در صورت بروز مشکل: «مأموران به طور نظام مند توسط یک هیأت داخلی بازجوئی می شوند. ارزیابی این است که از هر ۲۰ و حتی ۱۰ مهاجر غیرقانونی یکی قاچاقچی است... به اخراج شده های سالوادور بر می خوریم که مسؤل و عضو دسته های قاچاقچی هستند... آنها می توانند بدون، بجنند و شیفته این اند که ادعا کنند گشت مرزی با آنها با خشونت رفتار کرده است». به طور کلی، حرف یک مهاجر غیرقانونی در برابر یک مأمور قرار می گیرد.

منبع: لوموند دیپلماتیک